

LÁ THƯ MỤC VỤ

Ở trại cải tạo A 20 Xuân Phước, mỗi tù nhân được lãnh một bộ áo quần lao động để mặc suốt một năm. Đó là một bộ bà ba xám tro nhưng chiếc áo có cổ khoảng 2 phân, sau lưng có đóng dấu hai chữ *CÁI TẠO* to tướng. Chất liệu vải rất kém nên sau vài tháng là rách te tua, tù nhân phải vá chùm vá đụp mà mặc che thân. Cứ mỗi lần xếp hàng ngồi chờ đi lao động, hai chữ *CÁI TẠO* trên lưng người bạn tù ngồi trước mặt lại nhắc tôi suy nghĩ về nội dung hai chữ đó. Tôi có mặt ở trại để được cải tạo, nhưng cải tạo cái gì, cải tạo ra sao ?

CÁI là thay đổi, là làm khác đi; *TẠO* là dựng nên, là hình thành. Tôi liên tưởng đến hai chữ *TẮY NÃO* (Brain-Washing) đã được áp dụng trong tất cả các nhà tù dưới chế độ cộng sản nhiều hơn. Cộng Sản chủ trương dựng nên một thiên đường cộng sản nơi mà mọi người đều bình đẳng, làm việc theo sức lực và hưởng theo nhu cầu, mọi của cải để chung, không còn ai bóc lột ai, tất cả đều bình đẳng. Muốn thực hiện điều đó, trước tiên phải loại tôn giáo ra ngoài, kế đến phải đánh sập đầu óc tư sản bắt đầu từ giới trí thức, và tước hết quyền tư hữu khiến không ai 'có' bất kỳ cái gì là của riêng mình - mọi thứ đều là của nhân dân. Trên thực tế, sau khi chủ thuyết quái gở ấy được áp dụng ở nước Nga từ 1917, đến nay đã gần một thế kỷ, cả nhân loại sực tỉnh, đã vất con quái vật ấy vào sọt rác, trừ ra Trung Cộng, Hàn Cộng, Việt Cộng và Cuba.

Người Cộng Sản quyết *tẩy* cái ý thức tôn giáo ra khỏi bộ *não* con người, và đây là cái sai lầm lớn nhất của họ. Con người dù không tin theo hay thực hành một tôn giáo nào cũng đều khắc khoải đi tìm câu trả lời cho vấn nạn '*Con người từ đâu mà đến*' và '*Chết rồi con người sẽ đi đâu*', và chính sự tìm kiếm ấy là niềm tin tôn giáo. Hồ Chí Minh viết trong di chúc rằng chết rồi sẽ đi gặp Các Mác và Lênin...vậy hoá ra ông ta vẫn còn niềm tin tôn giáo dù suốt đời cố *tẩy* ý niệm ấy ra khỏi *não* của chính mình ! Sai lầm thứ nhì của chủ thuyết Cộng Sản là *tẩy* quyền 'Tur Hữu' ra khỏi *não trạng* con người. Thực tế đã chứng minh rành rành chính họ đã không *tẩy* được, nên giới 'Tur Bản Đồ', giới 'Đại Gia Đồ' ở Việt Nam đã giàu nứt vách đổ tường trong khi đại đa số dân chúng sống trong bần cùng khốn khổ. Rõ ràng là hoang tưởng và điên rồ !

Để buộc mọi người phải chấp nhận cái chủ thuyết bệnh hoạn ấy, họ đã dùng hai nắm tay sắt là Công An và Bộ Đội để tiêu diệt những ai chống đối. Thế là trong cách thực hành, chính họ cũng đã sai lầm. Con người không phải là những cỗ máy mà là những nhân cách với *con tim* và *khối óc*, nhất là con người có *tự do* mà chính thượng Đế cũng tôn trọng. Một khi tâm hồn người ta không chấp nhận, cố ép máy cũng chỉ bật ra ngoài, càng ép nặng thì càng bật mạnh hơn. Cộng sản lại dùng sự sợ hãi để điều kiện hoá con người theo thuyết của Pavlov, nhưng con người vẫn mãi mãi là con người, không thể thành con chó ! Những năm tháng trong tù, nhiều lúc tôi đã thật sợ, tôi không sợ đói khát, bệnh hoạn, hình phạt...mà là sợ với năm tháng kéo dài sống trong sự dối trá ấy, phải mất bao nhiêu năm để lương tâm dân tộc tôi tìm về với Chân, Thiện, Mỹ ?

Không thể dùng bạo lực để thay đổi lòng người mà phải dùng sự kính trọng và lòng yêu thương để thu phục nhân tâm. Tháng rồi, tôi đã có dịp bước đi trên mảnh đất Jordan và Israel để cảm nghiệm cái khô cằn của sa mạc. Thiều mưa lâu ngày, đất khô cứng và chai đá đến nỗi không thấm nước được nữa, do đó mưa xuống lại tạo thành lũ lụt tai hại hơn. Tâm hồn con người một khi đã ra chai đá cũng giống như vậy. Đó là một tâm hồn không biết cảm thông cũng không thể yêu thương, không biết vui cũng chẳng biết buồn, chỉ biết tự đóng kín và cô lập, không còn khả năng để lắng nghe nữa. Khi con tim trở nên chai đá, đúng là một con tim tật nguyên ! Chúa Giêsu đã từng nhắc tới những quả tim chai đá như thế với nỗi buồn khôn tả.

Chúa Giêsu đến trần gian không phải để thanh luyện tâm hồn chúng ta trong một nháy mắt - dù Ngài có đủ quyền năng để làm điều đó - như thế thì còn đâu là tự do, còn đâu là yêu thương và kính trọng nhỉ ? Nhưng Ngài âm thầm dọn tâm hồn chúng ta cho mềm mại ra hầu từng bước đón nhận Lời Ngài. Ngài cũng dạy chúng ta cách thu phục người khác bằng con đường yêu thương và kính trọng. Hãy chân thành nghĩ đến từng nụ cười, cử chỉ, lời nói, việc làm thấm đượm yêu thương kèm với những gương nhẫn nhục hy sinh, chúng sẽ có sức thuyết phục hơn những lời răn đe đầy giận dữ kèm theo là những hù dọa về hình phạt đời đời mai sau. Hình như càng hù càng phản tác dụng ! Theo tôi, chìa khoá để mở một tâm hồn là sự khiêm nhường thật sự, và thần dược để hoá cái một linh hồn lại là tình yêu thương đích thực được hỗ trợ bởi Ôn Thánh Chúa nhờ lời cầu nguyện không ngừng (gương Thánh Monica là chúng có hùng hồn nên noi theo).